

Stanovisko
odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra
č. 4/2017

Označení stanoviska:	Poslední kontrolní úkon a lhůta k vyhotovení protokolu o kontrole dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).
Právní předpis:	zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), dále jen „kontrolní řád“
Ustanovení:	§ 12 odst. 1 písm. g) kontrolního řádu, § 12 odst. 2 kontrolního řádu
Související právní předpisy:	zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)
Klíčová slova:	poslední kontrolní úkon, protokol, lhůta, kontrola
Datum zpracování:	23. února 2017

Stanovisko:

Kontrolní řád v ustanovení § 12 odst. 1 písm. g) stanoví jako jednu z povinných minimálních náležitostí protokolu o kontrole *poslední kontrolní úkon předcházející vyhotovení protokolu o kontrole a den, kdy byl tento kontrolní úkon proveden*. Dále v odst. 2 tohoto ustanovení zákona stanoví, že *protokol o kontrole se vyhotoví ve lhůtě 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu, ve zvláště složitých případech do 60 dnů*. S ohledem na subsidiární aplikaci správního řádu¹ je možno upozornit i na v něm obsažené ustanovení § 6, dle kterého *správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů*.

Žádné další podrobnosti o tomto úkonu kontrolní řád nestanoví. Kontrolní řád ve svých ustanoveních opakovaně pracuje s pojmem „kontrolní úkon“, nicméně ani tento není blíže vymezen. Výjimkou je ustanovení § 5 kontrolního řádu, který ve svém odst. 2 stanoví, co je prvním kontrolním úkonem². Vzhledem k povaze

¹ § 28 kontrolního řádu

² § 5 odst. 2 kontrolního řádu:

Kontrola je zahájena prvním kontrolním úkonem, jímž je

a) předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo jiné osobě, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“), jež je přítomna na místě kontroly,

b) doručení oznámení o zahájení kontroly kontrolované osobě; součástí oznámení musí být pověření ke kontrole, anebo seznam kontrolujících, nebo

kontrolního řádu jako obecného právního předpisu upravujícího pravidla pro kontrolu ve veřejné správě nelze ani definování jednotlivých kontrolních úkonů očekávat.

V zásadě pouze kontrolní orgán, resp. kontrolující, je schopen vyhodnotit, zda již byly provedeny všechny kontrolní úkony potřebné k vyhotovení protokolu o kontrole. Je tedy zřejmé, že vymezení, který z kontrolních úkonů bude posledním kontrolním úkonem, a od něhož tedy začne plynout 30 denní lhůta pro vyhotovení protokolu o kontrole, je na uvážení kontrolujícího. Vymezení posledního kontrolního úkonu však nezáleží zcela na jeho libovůli. Posledním kontrolním úkonem tak není úkon, který si kontrolující „vybere“, nýbrž poslední objektivně existující relevantní úkon, po jehož provedení kontrolující disponuje veškerými podklady potřebnými pro vyhotovení protokolu o kontrole, a který na základě svého uvážení jako poslední označí.

Posledním kontrolním úkonem by tedy měl být takový úkon, od kterého kontrolovaná osoba oprávněně očekává, že jí do 30 dnů (ve zvláště složitých případech do 60 dnů) bude doručen protokol o kontrole.

Zpravidla se bude jednat o úkony, při nichž dochází k interakci s kontrolovanou osobou. Takovými úkony mohou být například předběžné seznámení s výsledky kontroly na místě (kontrolující provede kontrolu na místě, na závěr seznámí kontrolovanou osobu s předběžnými výsledky a sdělí, že do 30 dnů jí bude doručen protokol o kontrole), převzetí originálních podkladů od kontrolované osoby, vyžádané doručení požadovaných podkladů od kontrolované osoby apod. Dalšími typickými posledními kontrolními úkony mohou být i úkony nezávislé na interakci s kontrolovanou osobou. Jedná se např. o doručení výsledků nezávislé analýzy vzorků z odborné laboratoře, obdržení znaleckého posudku nebo právní analýzy.

Patrně nelze zúžit výklad a omezit poslední kontrolní úkon jen na výše uvedené situace a je možno také připustit, aby posledním kontrolním úkonem bylo i samotné posouzení či vyhodnocení obsahu podkladů získaných v souvislosti s kontrolou. Na tomto místě je však třeba upozornit, že smyslem stanovení lhůt v zákoně o kontrole bylo dát časový rámec pro vyhotovení protokolu o kontrole. V tomto kontextu by tak nemělo v praxi docházet k situacím, kdy kontrolující provede kontrolu na místě, zajistí podklady a sám si stanoví/vyhodnotí (např. z důvodu své časové vytíženosti), že jeho posledním kontrolním úkonem bude posouzení těchto podkladů, které se však stane až po neúměrně dlouhém časovém horizontu (např. po 2

c) první z kontrolních úkonů bezprostředně předcházejících předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo povinné osobě, jež je přítomna na místě kontroly, pokud je provedení takových kontrolních úkonů k výkonu kontroly třeba.

měsících) a až od tohoto mu pak poběží zákonná lhůta pro zpracování protokolu o kontrole.

V případech, kdy při provádění posledního kontrolního úkonu nedochází k interakci s kontrolovanou osobou, doporučujeme informovat kontrolovanou osobu o případné časové prodlevě v souvislosti s předpokládaným kontrolním úkonem (např. bude-li se zpracovávat analýza vzorku, či znalecký posudek, může kontrolní orgán informovat kontrolovanou osobu, že očekávaným posledním kontrolním úkonem bude vyhodnocení této analýzy či posudku, které bude možné očekávat v delším časovém horizontu). Při vyhodnocování a posuzování podkladů získaných v souvislosti s kontrolou musí mít kontrolující na paměti, že je vázán výše uvedeným ustanovením správního řádu a povinen postupovat bez zbytečných průtahů. Dle našeho názoru je lhůta pro vyhotovení protokolu od posledního kontrolního úkonu, tedy 30, případně 60 dní, ve většině případů dostatečná pro vyhodnocení dostupných podkladů a zpracování protokolu, proto doporučujeme postupovat tak, aby protokoly o kontrolách byly vyhotovovány v uvedených lhůtách zpravidla od okamžiku, kdy kontrolující disponuje všemi podklady potřebnými pro vyhotovení protokolu, nikoliv až od jejich vyhodnocení.

Lhůta pro vyhotovení protokolu stanovená ustanovením § 12 odst. 2 kontrolního řádu je lhůtou pořádkovou, jejíž případné porušení nezpůsobuje nezákonnost provedené kontroly nebo protokolu o kontrole. O tom, kdy jde o *zvláště složitý případ* a lhůta pro vyhotovení protokolu o kontrole je prodloužena na 60 dní, rozhodne kontrolní (správní) orgán dle svého uvážení. Lze doporučit, aby kontrolující v takovém případě o této skutečnosti vyrozuměl kontrolovanou osobu. Zákon sice výslovně nehovoří o tom, že by v této lhůtě měl být protokol o kontrole kontrolované osobě doručen, když stanoví, že v této lhůtě má být protokol *vyhotoven*, nicméně lze jednoznačně dovodit, že po vyhotovení protokolu o kontrole má být tento neprodleně doručen kontrolované osobě, a to v zásadě ve lhůtě pro vyhotovení protokolu o kontrole.

Závěr:

Posledním kontrolním úkonem dle kontrolního řádu je takový úkon, po jehož provedení kontrolující disponuje veškerými podklady a zjištěními potřebnými pro vyhotovení protokolu o kontrole, a od kterého kontrolovaná osoba může oprávněně očekávat, že jí ve lhůtě stanovené zákonem bude doručen protokol o kontrole.

Poznámky: - stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování,
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud.
